

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับพระราชบัญญัติไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๔๗๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับนริศรานวัตติงศ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

สำนักงาน (ตามพระราชกฤษฎีกาลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ.๒๔๗๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราช

โองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เนื่องจากพหุชนกรรมของประเทศได้

สำนักงานเจริญขึ้น สมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการไปรษณีย์ซึ่งยังคงใช้อยู่ในเวลานี้ เพื่อให้ความ

สะดวกแก่ประชาชนและเหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

สำนักงานของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อความเบื้องต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช

๒๔๗๗”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดไปรษณีย์ รัตนโกสินทรศก ๑๑๖ และบรรดา

กฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา บทวิเคราะห์ศัพท์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้แทนหรือเจ้าพนักงานอื่น

ซึ่งทำการในตำแหน่งอธิบดี

สำนักงาน

สำนักงาน

(๓) “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมไปรษณีย์โทรเลข

(๔) “กรม” หมายความว่า กรมไปรษณีย์โทรเลข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๑/-/หน้า ๑๒๒๖/๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๗

(๕) “ที่ทำการไปรษณีย์” หมายความว่า ตลอดถึงโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง ห้อง ยานพาหนะ หรือสถานที่ทุกแห่งที่ใช้เป็นที่ทำการไปรษณีย์

(๖) “ตู้ไปรษณีย์” หมายความว่า ที่รับไปรษณีย์ภัณฑ์ทุกชนิดซึ่งกรมไปรษณีย์โทรเลข จัดไว้

(๗) “ถุงไปรษณีย์” หมายความว่า ตลอดถึง ถุง หีบ ห่อ ซอง หรือซองหุ้มห่ออื่น ๆ สำหรับบรรจุไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ แม้ถุงนั้นจะมีไปรษณีย์ภัณฑ์อยู่หรือไม่ก็ตาม

(๘) “ไปรษณียากร” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ ทางไปรษณีย์

(๙) “ตราไปรษณียากร” หมายความว่า บัตรตราใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจัดให้มีขึ้น เพื่อใช้ เป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่น หรือจำนวนเงินที่จะต้องเสียในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ รวมทั้งตราไปรษณียากรสำหรับผนึก หรือตราไปรษณียากรที่พิมพ์ ดุน หรือแสดงไว้โดยวิธีอื่นบนของ กระดาษห่อ ไปรษณีย์บัตรหรือสิ่งอื่น ๆ

(๑๐) “ไปรษณีย์ภัณฑ์” หมายความว่า ตลอดถึงจดหมาย ไปรษณีย์บัตร ไปรษณีย์บัตร ตอรับ หนังสือกิตติยคดี ตัวอย่าง หรือแบบสินค้า ของตีพิมพ์ทุกชนิด หนังสือพิมพ์ลงทะเลเบียน ห่อ จดหมาย ห่อพัสดุ ธนาณัติ หรือวัตถุอย่างอื่นที่นำมาใช้ในการสื่อสารทางไปรษณีย์

(๑๑) “ธนาณัติ” หมายความว่า ตราสารซึ่งที่ทำการไปรษณีย์แห่งหนึ่ง สั่งให้ที่ทำการ ไปรษณีย์อีกแห่งหนึ่งจ่ายเงิน

(๑๒) “ไปรษณีย์นิเทศ” หมายความว่า สมุดกฏข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศว่าด้วย การไปรษณีย์ทั่วไป อันพึงต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามสัญญาสากลไปรษณีย์

หมวด ๒

อำนาจสิทธิ์ขาด

มาตรา ๕ รัฐบาลทรงไว้ซึ่งอำนาจสิทธิ์ขาดที่จะจัดการไปรษณีย์ และตั้งที่ทำการ ไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร

อำนาจนี้มอบหมายให้ไว้แก่กรมซึ่งมีสิทธิและหน้าที่จัดการไปรษณีย์ และตั้งที่ทำการ ไปรษณีย์ขึ้น ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร และมีหน้าที่ทำกิจการต่าง ๆ อันเกี่ยวแก่การรับ รวบรวม ส่ง จ่าย และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และคำสั่งที่ตั้งขึ้น

การตั้งหรือเลิกที่ทำการไปรษณีย์ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ เมื่อกรมได้จัดการไปรษณีย์ขึ้นที่ใดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับอำนาจ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น ส่ง จัดให้ส่ง ผาก ส่งมอบให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้ไปส่ง นำส่ง หรือ กระทำการอื่นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมาย หรือไปรษณีย์บัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่ ในกรณีต่อไปนี้

(๑) จดหมายหรือไปรษณีย์บัตรไม่เกินสามฉบับที่ฝากผู้เดินทาง โดยผู้รับฝากนั้นมิได้ รับเงินเดือน ค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ ในกรณีนั้น

(๒) จดหมายหรือไปรษณีย์บัตรที่ได้จัดให้ผู้เดินทางหนังสือพิเศษถือไป และเกี่ยวข้องด้วย กิจธุระของผู้ฝาก หรือผู้รับจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรนั้นโดยเฉพาะ และผู้เดินทางนั้นต้องห้ามมิ

ให้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรจากผู้อื่น หรือนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรให้แก่ผู้อื่น

(๓) จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่เกี่ยวข้องเฉพาะสินค้า หรือทรัพย์สินที่ส่งไปโดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ซึ่งจะต้องส่งมอบพร้อมกับสินค้าหรือทรัพย์สินนั้นโดยมีต้องเสียค่าจ้าง รางวัล หรือได้ผลประโยชน์ใดในการรับนำไป หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น แต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจดูได้ และต้องมีคำว่า “จดหมายของผู้รับตราส่ง” หรือถ้อยคำอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลต่อไปนี้ นำส่ง รับ รวบรวม หรือส่งมอบจดหมาย หรือไปรษณียบัตร แม้ว่าตนจะมิได้รับเงินเดือนค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์ ใด ๆ กล่าวคือ

(๑) ผู้ทำการรับขนของ หรือคนโดยสารโดยปกติ รวมทั้งผู้ขับ ลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จดหมาย หรือไปรษณียบัตรอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งรับขนนั้น

(๒) เจ้าของ นาย ผู้บังคับการ หรือกะลาสีเรือ หรืออากาศยาน ที่ผ่านหรือแล่นไปตามแม่น้ำลำคลอง หรือในอากาศภายในราชอาณาจักร หรือแล่นผ่านไปตามฝั่งทะเล หรือระหว่างท่าเรือ หรือที่ใด ๆ ภายในราชอาณาจักร หรือระหว่างที่ใด ๆ ภายในและภายนอกราชอาณาจักร หรือลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้น ๆ เว้นแต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น เกี่ยวกับของที่รับขนนั้น หรือเป็นจดหมาย หรือไปรษณียบัตรที่ได้รับไว้เพื่อนำส่งไปโดยได้รับอำนาจจากกรม

มาตรา ๘ กรมไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ซึ่งอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์สูญหาย ส่งผิด เน้นซ้ำ แตกหัก หรือบุบสลาย เว้นไว้แต่ในกรณีพิเศษที่มีกฎหมายหรือกฎข้อบังคับระบุไว้แจ่มชัดว่าต้องเสียค่าทำขวัญ

มาตรา ๙ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจอนุญาตโดยออกเป็นข้อบังคับข้อสัญญา และเงื่อนไขทั่วไป หรือให้แก่เฉพาะบุคคลในกรณีพิเศษ

(๑) ให้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตขึ้นภายในราชอาณาจักร

(๒) ให้ส่ง นำส่ง หรือส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์โดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์

(๓) ให้ผู้อื่นรวบรวมไปรษณีย์ภัณฑ์ เพื่อส่งโดยทางไปรษณีย์ หรือโดยทางที่ได้

อนุญาตเป็นพิเศษตามมาตรานี้

(๔) ให้ทำกิจการอย่างอื่นทั่วไปตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ไปรษณียากร

มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราไปรษณียากร และค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร ตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากลไปรษณีย์และวางข้อบังคับกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไข ในการเรียกเก็บไปรษณียากรตามที่กำหนดไว้

มาตรา ๑๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับ

(๑) ให้เสียไปรษณียากรล่วงหน้าสำหรับไปรษณียภัณฑ์ที่ส่งภายในราชอาณาจักรทุกประเภท หรือแต่บางประเภทและกำหนดวิธีที่จะต้องเสียไปรษณียากรล่วงหน้า

(๒) กำหนดอัตราไปรษณียากรที่จะต้องเสียสำหรับไปรษณียภัณฑ์ภายในราชอาณาจักร เมื่อมิได้เสียไปรษณียากร หรือได้เสียล่วงหน้าไว้ไม่พอ

(๓) กำหนดวิธีที่จะสั่งให้ส่งไปรษณียภัณฑ์ต่อไปยังที่อื่นโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือต้องเสียเพิ่มขึ้นอีก ตามแต่จะระบุไว้ในข้อบังคับ

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม “การส่งด่วน” คือ นำส่งนอกเวลาส่งธรรมดา สำหรับไปรษณียภัณฑ์เพิ่มขึ้น หรือใช้แทนอัตราไปรษณียากรที่ต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ว่าด้วยกิจการอย่างอื่นทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับไปรษณียากร ข้อบังคับนี้ เมื่อได้โฆษณาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้รับไปรษณียภัณฑ์ ซึ่งยังมีไปรษณียากรหรือค่าธรรมเนียมอื่นที่ต้องเสีย

ตามพระราชบัญญัตินี้ค้างอยู่จำต้องชำระค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นนั้นในขณะที่ได้รับไปรษณียภัณฑ์ เว้นแต่จะส่งคืนเสียทันทีโดยมิได้เปิดผนึกหรืออ่านข้อความ

ถ้าอธิบดีเห็นว่าไปรษณียภัณฑ์นั้นได้มีผู้แกล้งส่งมาเพื่อเป็นเครื่องรบกวนผู้รับ จะงดไม่เรียกเก็บไปรษณียากรนั้นก็ไ้

ถ้าผู้รับไม่ยอมรับ หรือส่งคืนไปรษณียภัณฑ์ซึ่งยังมีไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ค้างอยู่ดังกล่าวแล้ว หรือถ้าผู้รับตาย หรือหาตัวไม่พบ ผู้ฝากจำต้องชำระค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่ค้างอยู่นั้นจนครบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับไปรษณียภัณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีจากที่แห่งใดแห่งหนึ่งภายนอกราชอาณาจักร และเจ้าพนักงานได้เสียค่าภาษินั้นให้แก่ด่านภาษีใดหรือ ณ ที่ใดแล้ว เงินค่าภาษินั้นให้เรียกคืนได้เหมือนหนึ่งว่าเป็นไปรษณียากรที่ค้างอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ในการเรียกร้องให้ใช้ไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับไปรษณียภัณฑ์ที่ค้างอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) เมื่อได้ยื่นไปรษณียภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายของเจ้าพนักงานแสดงว่าผู้รับไม่ยอมรับ หรือผู้รับตาย หรือหาตัวไม่พบ ให้ถือเป็นหลักฐานเบื้องต้นว่า การได้เป็นจริงตามข้อความที่ได้แสดงนั้น

(๒) ถ้าได้ความว่า ไปรษณียภัณฑ์มาจากผู้ใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ฝาก เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๕ เครื่องหมายของเจ้าพนักงานกรมไปรษณีย์โทรเลขแห่งกรุงสยามหรือต่างประเทศบนไปรษณียภัณฑ์ใดแสดงว่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับไปรษณียภัณฑ์นั้นยังค้างอยู่ ให้ถือเป็นหลักฐานเบื้องต้นว่า จำนวนเงินตามที่ปรากฏนั้นได้ค้างอยู่จริง

หมวด ๔

ตราไปรษณียากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีจัดให้มีตราไปรษณียากรชนิดต่าง ๆ และบอกมูลค่าตามที่
เห็นว่าจำเป็น และให้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขราคาตราไปรษณียากรนั้น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตราไปรษณียากรที่ได้จัดให้มีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขราคานั้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) ว่าด้วยการจ่าย ขาย เก็บรักษา และใช้ตราไปรษณียากร
- (๒) กำหนดราคาตราไปรษณียากรที่จะขาย
- (๓) ระบุบุคคลที่จะขายตราไปรษณียากร กับวางอัตราและเงื่อนไขในการขาย
- (๔) กำหนดหน้าที่และสินจ้าง ที่จะให้แก่ผู้ขายตราไปรษณียากร
- (๕) วางเงื่อนไขในการปฐตราไปรษณียากร การลบเลือน ทำให้เสียสภาพและว่าด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตราไปรษณียากรอย่างใด ควรรับหรือไม่ควรรับไว้ใช้เป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อย่างอื่นประทับแทนตราไปรษณียากรเป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่จะต้องเสียตาม
พระราชบัญญัตินี้

- (๗) ว่าด้วยกิจการอย่างอื่นทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับตราไปรษณียากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การรับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๘ ไปรษณีย์ภัณฑ์อันจะส่งทางไปรษณีย์นั้น จะต้องให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น และกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๙ ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น ให้ถือว่าอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ ตั้งแต่เวลาที่
ได้สอดลงในตู้ไปรษณีย์ หรือได้มอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ จนถึงเวลาที่ได้ส่งถึง
ผู้รับ หรือส่งกลับคืนมายังผู้ฝาก หรือได้จัดการเป็นอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๒๐ ผู้ฝากมีสิทธิที่จะถอนไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นคืนจากที่ทำการไปรษณีย์ หรือ
เปลี่ยนชื่อหรือที่อยู่ หรือให้จัดการแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นเป็นอย่างอื่นได้ตลอดเวลาที่ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น
ยังอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๒๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยการรับและส่ง
ไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ทั่วไป แต่โดยเฉพาไม่ลบล้างอำนาจทั่วไป คือ

- (๑) ระบุชนิดวัตถุที่ไม่อนุญาตให้ส่งทางไปรษณีย์
- (๒) วางเงื่อนไขในการส่งวัตถุทางไปรษณีย์
- (๓) วางระเบียบการกัก และจำหน่ายวัตถุ ที่ส่งทางไปรษณีย์อันเป็นของต้องห้าม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หรือต้องพิกัดภาษี หรือฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) จำแนกประเภท และวางระเบียบว่าด้วยสำเนา ขนาดน้ำหนัก เครื่องหุ้มห่อ และการผูกมัด กับการใช้ไปรษณียภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) วางระเบียบการออกใบรับ การออกและรับใบสำคัญในการรับและส่งไปรษณียภัณฑ์ และกำหนดจำนวนเงินที่จะต้องเสียนอกจากไปรษณียากร สำหรับใบรับและใบสำคัญนั้น

(๖) กำหนดประเภทไปรษณียภัณฑ์อันควรอยู่ในลำดับจ่าย หรือส่งก่อนและหลังตามที่จำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๗) กำหนดเวลาและวิธีให้รับและส่งไปรษณียภัณฑ์ ข้อบังคับนี้เมื่อได้โฆษณาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๒ ให้อธิบดีจัดทำไปรษณียนิเทศขึ้น เพื่อใช้ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัดทอนเพิ่มเติมหรือยกเลิกเพิกถอนเสียได้เป็นคราว ๆ ไปรษณียนิเทศนั้น เมื่อได้รับอนุมัติของรัฐมนตรีและได้โฆษณาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งวัตถุมีคมที่ไม่มีเครื่องหุ้มห่อป้องกันพอ หรือวัตถุระเบิดหรือสิ่งโสโครก หรือสิ่งมีพิษ หรือสัตว์มีชีวิต หรือสิ่งของที่มีสภาพอันน่าจะก่อให้เกิดอันตราย หรือเสียหายแก่ไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือแก่เจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะมีข้อบังคับหรือเงื่อนไขกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งไปรษณียภัณฑ์อันเห็นได้ประจักษ์ว่ามีถ้อยคำ เครื่องหมาย หรือลวดลายเป็นเสียนนามแผ่นดิน หรือหยาบขาลามกหรือเป็นที่ยุยงส่งเสริมให้มีการกำเริบหรือหยาบคาย หรือชู้เชิญ หรือกรรโชก หรือผรุสวาทอย่างร้ายแรง หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๕ ไปรษณียภัณฑ์ใดที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีอาจมีคำสั่งตามควรแก่กรณีกล่าวคือ

- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ให้กักไว้หรือส่งต่อไป หรือส่งกลับคืนไปยังผู้ฝาก หรือให้จำหน่ายเป็นอย่างอื่น
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ให้เปิดตรวจ หรือทำลายเสียได้ ถ้าจำเป็นและเมื่อทำลายแล้ว ให้แจ้งไปให้ผู้ฝากทราบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) ให้ส่งตรงไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุสงสัยว่าเป็นความผิดอาชญา เพื่อจัดการฟ้องร้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๖ ในเวลาที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือในเวลาสงคราม รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานคนใดที่ได้รับอำนาจพิเศษจากรัฐมนตรี เพื่อการนี้อาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้งดการส่งหรือกักไปรษณียภัณฑ์ประเภทใด ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์นั้นไว้ได้ หรือให้จัดการจำหน่ายโดยวิธีใดแล้วแต่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งจะได้กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒๗ ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นว่า ไปรษณียภัณฑ์ใดเป็นจดหมายหรือไปรษณียบัตร หรือเป็นไปรษณียภัณฑ์ประเภทอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายข้อบังคับและคำสั่งที่ได้ตั้งขึ้น

ให้ถือเอาคำวินิจฉัยของอธิบดี แต่รัฐมนตรีอาจแก้ไขคำวินิจฉัยนั้นได้เมื่อเห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การลงทะเบียนและการประกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ผู้ฝากอาจขอให้ลงทะเบียนหรือประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ตามกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ กรมจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนสูญหายไป หรือไปรษณีย์ภัณฑ์รับประกันแตกหัก หรือสูญหายไปในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ตามข้อบังคับที่ใช้อยู่เวลานั้น เว้นไว้แต่การแตกหักหรือสูญหายนั้น เกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดแต่สภาพแห่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั่นเอง หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ฝาก หรือผู้รับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ เมื่อกรมจะต้องใช้ราคาไปรษณีย์ภัณฑ์ที่แตกหักหรือสูญหายไปนั้น โดยที่ผู้ฝากได้ระบุแจ้งราคาไว้แล้วให้ถือว่ากรมระบุแจ้งราคาไว้ นั้น เป็นข้อสันนิษฐานว่าไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นมีราคาตามที่ได้ระบุแจ้งไว้ แต่ทั้งนี้ผู้ฝากจะเรียกค่าสินไหมทดแทนเกินกว่ากำหนดราคาที่ได้ระบุแจ้งไว้ นั้นหาได้ไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑ ผู้รับ หรือผู้ฝากมีสิทธิที่จะขอให้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์ที่จะส่งมอบแก่ตน ก่อนรับต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นทำบันทึกแสดงพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏแก่ตนไว้ แล้วลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายไว้เป็นสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ ในเรื่องความรับผิดชอบของกรมในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์แตกหักหรือสูญหายนั้น ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดปีหนึ่งนับแต่วันส่งมอบ หรือวันที่ควรจะได้ส่งมอบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยการลงทะเบียนและการประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ทั่วไป แต่โดยเฉพาะไม่ลบล้างอำนาจทั่วไป คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) กำหนดว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ประเภทใด ที่อาจให้ลงทะเบียนหรือเอาประกันได้ หรือต้องบังคับให้ลงทะเบียนหรือให้เอาประกัน

(๒) กำหนดว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ต้องบังคับให้ลงทะเบียนหรือเอาประกัน ซึ่งได้ส่งไป โดยมีได้ลงทะเบียนหรือเอาประกันนั้นให้ส่งกลับคืนแก่ผู้ฝาก หรือให้ส่งต่อไปยังผู้รับ หรือให้จัดการเป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) จำกัดจำนวนเงิน สำหรับลงทะเบียน หรือรับประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ และจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) วางระเบียบที่ต้องเสียไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับลงทะเบียนหรือรับประกัน และการออกใบรับใบสำคัญสำหรับการลงทะเบียนหรือรับประกันนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) กำหนดเวลาและระเบียบว่าด้วยการจัดส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน หรือรับประกันที่ส่งมอบแก่ที่ทำการไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับนี้เมื่อได้โฆษณาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการ มาตรา ๓๔ ถ้ากรมได้ทำความตกลงไว้กับต่างประเทศเป็นพิเศษว่าด้วยการรับและ
ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนหรือรับประกันทางไปรษณีย์ไว้อย่างใด ให้ใช้ความตกลงนั้นเป็นข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีจำหน่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ไม่สามารถ

สำนักงาน ส่งได้เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งซึ่งต่อไปนี้เรียกว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ แต่โดยเฉพาะไม่לבล่างอำนาจ
ทั่วไป คือ

(๑) กำหนดเวลาให้ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้พัก
ไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) จัดให้มีการโฆษณาบัญชีไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ทุกประเภทหรือแต่บางประเภท

ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้นั้น เมื่อได้พักไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางครบ

กำหนดเวลาแล้ว ให้ส่งกลับไปยังที่ทำการไปรษณีย์ต้นทาง เพื่อคืนให้แก่ผู้ฝาก หรือให้ส่งตรงไปยังกรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ที่กรมได้รับไว้ตามมาตรา ๓๕ ให้จัดการ

ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าสามารถจะส่งได้ ให้สลักหลังเสียใหม่แล้วส่งไปยังผู้รับโดยทางไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ถ้าจะทำการดังกล่าวมาแล้วไม่ได้ ให้เจ้าพนักงานผู้ถือบัญชีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการนี้

เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นออก เพื่อให้ทราบชื่อและที่อยู่ของผู้ฝาก แต่จำต้องสงวนข้อความที่ได้ทราบนั้น
ไว้เป็นความลับ แล้วให้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นคืนไปยังผู้ฝากทางไปรษณีย์ โดยมีต้องเสียค่าธรรมเนียม
หรือจะต้องเสียอีกตามแต่จะกำหนดไว้ในข้อบังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ ที่ไม่สามารถจะจัดการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖

ให้หักไว้มีกำหนดเวลาต่อไปอีก หรือให้จัดการสถานใดแล้วแต่จะได้อ่างไว้ในข้อบังคับ แต่ถ้า

(๑) เป็นจดหมายและไปรษณียบัตรให้ทำลายเสีย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) เป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อาจเสื่อมสูญโดยสภาพ ซึ่งพบในไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ ให้

หักไว้มีกำหนดหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้ว ไม่มีผู้ใดมาอ้างว่ามีสิทธิในทรัพย์สินนั้น ให้ตกเป็น
สิทธิของรัฐบาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๘

ฉลากไปรษณีย์ส่งทางเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการ มาตรา ๓๘ นายเรือของเรือทุกลำที่จะออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งภายใน

ราชอาณาจักร ไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร จำต้องรับฉลากไปรษณีย์ที่
เจ้าพนักงานคนใดคนหนึ่งนำมามอบให้เพื่อส่งไปกับเรือนั้นและต้องออกไปรับให้ และเมื่อถึงท่าหรือที่
ต้องส่งฉลากไปรษณีย์นั้นแล้ว ให้นำส่งโดยมิชักช้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๙ เจ้าของเรือทุกลำหรือตัวแทน ที่กำหนดจะส่งเรือออกจากท่าใดในราชอาณาจักร ไปยังท่าอื่นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร จำต้องแจ้งความบอกวันและเวลาที่เรือจะออกเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ทราบในเวลาอันสมควร กับทั้งให้บอกชื่อท่าหรือที่ซึ่งเรือจะแวะด้วย ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันและเวลาที่เรือจะออก ก็ให้แจ้งความเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานทราบทันที เพื่อเจ้าพนักงานนั้นจะได้แจ้งความให้ประชาชนทราบวันและเวลาปิดไปรษณีย์ ที่จะส่งไปกับเรือนั้น

มาตรา ๔๐ ภายหลังเวลาปิดไปรษณีย์ที่จะส่งไปกับเรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับอำนาจจากอธิบดีหรือจากผู้แทนอธิบดีอาจลงไปอยู่ในเรือเพื่อรับไปรษณีย์ภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งได้เสียไปรษณีย์ากรล่วงหน้าครบถ้วนแล้วที่มีผู้นำมาฝากที่เรือ จนถึงเวลาเรือออกเพื่อให้ส่งไปกับเรือ นั้น ให้นายเรือช่วยเหลือเจ้าพนักงานเพื่อได้กระทำการตามหน้าที่โดยสะดวกทุกอย่าง

มาตรา ๔๑ ถ้าไม่มีเจ้าพนักงานอยู่ในเรือ นั้น นายเรืออาจรับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ได้เสียไปรษณีย์ากรล่วงหน้าครบถ้วนแล้วไว้ได้และให้นำไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น ๆ ส่งต่อที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ท่าหรือที่ใดที่จะต้องส่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น

มาตรา ๔๒ (๑) นายเรือที่มาถึงท่าใดในราชอาณาจักรต้องบริหารจัดการนำส่งบรรดาไปรษณีย์ภัณฑ์หรือถุงไปรษณีย์ซึ่งอยู่ในเรือที่สลักหลังส่งถึงที่นั้น และส่งมอบต่อที่ทำการไปรษณีย์ที่ที่นั้น หรือต่อเจ้าพนักงานซึ่งได้รับอำนาจจากอธิบดีเพื่อการนี้

(๒) ถ้านายเรือลำใดมีไปรษณีย์ภัณฑ์หรือถุงไปรษณีย์ที่สลักหลังส่งยังที่แห่งอื่นภายในราชอาณาจักร เมื่อเรือนั้นมาถึงท่า ให้นายเรือรับรายงานต่อเจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์แห่งที่นั้น และให้กระทำตามที่เจ้าพนักงานผู้นั้นจะสั่ง

(๓) ในท่าที่นายเรือจะต้องรายงานนั้น ให้นายเรือลงนามในใบปฏิญาณว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นที่ได้รับอำนาจจากอธิบดี ใบปฏิญาณนี้ให้ผู้ที่อยู่รู้เห็นในขณะนั้นลงนามเป็นพยานไว้ด้วย

(๔) ถ้าเรือลำใดจำต้องเข้าท่า หรือแวะที่แห่งใดนอกทางที่กำหนด ให้นายเรือลำนั้นแจ้งความต่อเจ้าพนักงาน หรือต่อเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ ซึ่งอยู่ใกล้ที่สุดว่าในเรือนั้นมีไปรษณีย์มาด้วยและถ้าเจ้าพนักงานนั้นสั่งประการใดให้ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงินบำเหน็จที่จะให้แก่ นายเรือเพื่อทำการรับส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ในนามของกรม และนายเรือที่เรือจะออกจากท่าใดในราชอาณาจักร เมื่อได้รับถุงไปรษณีย์ไว้เพื่อนำไปแล้ว มีสิทธิที่จะร้องขอและรับเงินบำเหน็จที่ควรได้ ในการนำส่งถุงไปรษณีย์และของในถุงนั้นตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๔ ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ได้เข้ามาถึงกรุงสยามจากประเทศใด ๆ ภายนอกราชอาณาจักร โดยยานพาหนะใด ๆ ต้องมอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ใกล้ที่สุดทันที

หมวด ๙

สิทธิพิเศษในการรับส่งไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔๕ บรรดาบุคคล สัตว์ หรือยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่รับส่งแต่เฉพาะถูกไปรษณีย์นั้น ถ้ามีค่าผ่านทางที่จะต้องเสีย ให้ยกเว้นไม่ต้องเสีย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขีดขวาง หน่วงเหนี่ยว หรือกีดกันบุคคล สัตว์ หรือยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่จะไปรับหรือใช้ให้ไปรับถูกไปรษณีย์ หรือที่กำลังรับส่งถูกไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔๗ ถ้าถูกไปรษณีย์ที่ส่งไปทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศนั้นไม่อาจส่งไปยังที่ซึ่งจะส่งถึงได้ เพราะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ให้เป็นหน้าที่ของบุคคลทุกคนที่สามารถช่วยได้ช่วยเหลือจนเต็มกำลัง เพื่อให้ถูกไปรษณีย์นั้นส่งไปถึงที่ได้โดยเร็วที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔๘ บุคคลผู้รับขนส่งของ หรือคนโดยสาร เพื่อำาเน็จเป็นทางค้าปกติของตน จำต้องรับขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือถูกไปรษณีย์ ซึ่งอธิบดีจะกำหนดให้ส่งและให้ได้รับค่าระวางพาหนะสำหรับภาระนี้ ตามแต่จะได้ตกลงกันเป็นครั้งคราว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๔๙ ถ้ามีข้อโต้เถียงเกิดขึ้นด้วยเรื่องสัญญาหรือเงื่อนไขก็ดี ค่าระวางพาหนะก็ดี ซึ่งไม่สามารถจะตกลงกันได้ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิที่จะตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นฝ่ายละคน แต่ถ้าฝ่ายใดละเลยเสีย ไม่เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการ อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการแทนฝ่ายที่ละเลยนั้นได้ เพื่อวินิจฉัยข้อโต้เถียงนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ถ้าความเห็นของอนุญาโตตุลาการกำกวมไม่ตกลงกัน อนุญาโตตุลาการอาจเลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้นคนหนึ่ง เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ถ้าอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันในการเลือกตั้งผู้เป็นประธานก็ให้ร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้น

หมวด ๑๐

ธนาณัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๕๐ กรมอาจจัดให้มีการรับส่งเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใดทางธนาณัติ และอาจเรียกเก็บเงินค่าส่วนลด หรือค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๕๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจวางระเบียบว่าด้วยธนาณัติและจ่ายเงินตามธนาณัติ กับทั้งบุคคลที่จะจ่ายหรือรับเงินตลอดถึงเวลาและวิธีจ่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๕๒ เมื่อไม่สามารถจะจ่ายเงินตามธนาณัติให้แก่ผู้รับ เพราะเหตุที่ผู้รับตายหรือล้มละลาย กรมมีอำนาจที่จะจ่ายเงินจำนวนนั้นให้แก่ทายาท หรือผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้รับ หรือแก่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ ฯลฯ แล้วแต่กรณีเมื่อบุคคลนั้น ๆ แสดงหลักฐานแห่งฐานะของตนดังกล่าวข้างต้นได้จนเป็นที่พอใจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๕๓ บุคคลใดซึ่งฝากเงินไปโดยทางธนาณัติ และถ้าเงินนั้นยังมีได้จ่ายให้แก่

ผู้รับ อาจขอให้จ่ายเงินตามธนาคณัตินั้นคืนแก่ตน หรือให้จ่ายแก่บุคคลอื่นนอกจากผู้รับเดิมได้แล้วแต่จะสั่ง

ถ้าหาตัวผู้รับและผู้ฝากธนาคณัติไม่ได้ให้กรมโฆษณาหาตัวผู้รับและผู้ฝาก เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันโฆษณาผู้รับหรือผู้ฝากจะเรียกเงินตามจำนวนนั้นคืนหาได้ไม่

มาตรา ๕๔ เมื่อเจ้าพนักงานได้จ่ายเงินให้แก่บุคคลใดตามธนาคณัติเกินกว่าจำนวนที่ควรจ่ายให้แก่บุคคลนั้นก็ดี หรือได้จ่ายเงินให้แก่บุคคลใดตามธนาคณัติซึ่งควรจ่ายให้แก่บุคคลอื่นก็ดี ให้กรมแจ้งความเป็นหนังสือไปยังบุคคลนั้นให้ใช้เงินที่จ่ายไปโดยมีขอบนั้นคืนภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๕ เมื่อเจ้าพนักงานได้จ่ายเงินตามธนาคณัติให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่นำธนาคณัติ หรือใบเสร็จรับเงินสำคัญหรือใบแจ้งความสำหรับธนาคณัติมาแสดงว่าเป็นผู้รับเงินหรือตัวแทนไปแล้ว กรมเป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในเงินจำนวนนั้น

ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องกรมในการจ่ายเงินตามธนาคณัติเนิ่นช้าเพราะเหตุสุดวิสัย หรือประมาทเลินเล่อ หรือละเว้น หรือผิดหลง หรือกล้อฉล หรือยกยอก หรือด้วยความตั้งใจกระทำ หรือเป็นด้วยความละเลยของเจ้าพนักงาน แต่ในกรณีเช่นนี้ให้ส่งมอบเงินตามจำนวนในธนาคณัตินั้นให้แก่ผู้รับ หรือผู้ฝาก

ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องกรมเพราะเหตุที่จ่ายเงินผิด เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้ออกธนาคณัติ กรมไม่ต้องรับผิดชอบเกินกว่าจำนวนเงินในธนาคณัติ และไม่ต้องรับผิดชอบ ถ้าการจ่ายเงินตามธนาคณัตินั้นได้จ่ายผิดไป เพราะเหตุที่ผู้ฝากบอกชื่อและที่อยู่ของผู้รับไม่ถูกต้องหรือไม่บริบูรณ์

หมวด ๑๑

การตรวจค้น จับกุม ฟ้องร้อง และบทลงโทษ

ส่วนที่ ๑ การกฤษฎีกา
ความผิดที่เจ้าพนักงานกรมกระทำขึ้น

มาตรา ๕๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานไปรษณีย์ หรือเป็นผู้มีหน้าที่ราชการติดต่อกับที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์เขื่อนแชหรือทำให้เนิ่นช้าในการนำส่ง หรือส่งมอบถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์หรือธนาคณัติ หรือกระทำให้เกิดเสียหายแก่สิ่งเหล่านั้นโดยเจตนา ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าวัน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดซึ่งท่านใช้ให้นำส่งถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ระหว่างส่งทางไปรษณีย์ และเวลาที่ใช้ให้ทำการนั้นได้มอบให้เป็นหน้าที่จดและรักษาบัญชีใด จดหรือมอบให้ผู้อื่นจดข้อความเท็จลงในบัญชี โดยเจตนาจะทำให้หลงเชื่อว่าตนได้ไปถึงที่ หรือได้นำส่งถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์นั้นแล้ว ซึ่งความจริงไม่ได้ไปถึงที่หรือไม่ได้นำส่ง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานกระทำผิดหน้าที่ของตน เปิดหรือยอมให้ผู้อื่นเปิด

ถูกไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือตั้งใจกัก หรือหน่วงเหนี่ยว หรือยอมให้ผู้อื่นกักหรือหน่วงเหนี่ยวถูกไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินพันบาท

แต่มาตรานี้ ไม่เกินความถึงการเปิด หรือกัก หรือหน่วงเหนี่ยวถูกไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามคำสั่งของรัฐมนตรี หรือศาลที่มีอำนาจ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน

(ก) ลงเครื่องหมายของราชการบนถูกไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ผิด โดยเจตนา
ทุจริต

(ข) เปลี่ยนแปลง ขูดลบ หรือทำให้เครื่องหมายของราชการบนถูกไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์สูญหาย โดยเจตนาทุจริต

(ค) เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำการไปรษณีย์อย่างใด ๆ เรียกหรือรับเงินเป็นค่าไปรษณียากร ซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าเรียกไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน โดยเจตนาทุจริตส่งทางไปรษณีย์ หรือบรรจุลงในถูกไปรษณีย์ ซึ่งไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ยังมิได้เสียไปรษณียากรให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมาย ข้อบังคับและคำสั่งที่ได้ตั้งขึ้น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองพันบาท

ส่วนที่ ๒

ความผิดอย่างอื่น

มาตรา ๖๑ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๖ คือ

(ก) นำส่งจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว

(ข) กระทำการอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การนำส่งจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว

(ค) ส่งหรือขอให้รับ หรือส่งมอบจดหมาย หรือไปรษณีย์บัตรเพื่อให้ส่งโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว

(ง) รวบรวมจดหมาย หรือไปรษณีย์บัตร เพื่อส่งไปทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษดังกล่าวข้างต้น

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรไม่เกินฉบับละสิบบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดรวบรวมจดหมาย หรือไปรษณีย์บัตรหลายฉบับ ถึงบุคคลหลายคน เข้าในหอหรือซองเดียวกันเพื่อส่งทางไปรษณีย์เป็นหอจดหมาย หรือตนรู้อยู่แล้ว ขอให้รับหรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณีย์บัตรเพื่อให้ส่งเป็นหอจดหมาย เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษดังกล่าวข้างต้น ผู้นั้นมี

ความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนจดหมาย หรือไปรษณียบัตรไม่เกินฉบับละสิบบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๓ ผู้ใดนำส่ง รับ ขอให้รับ หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตร หรือรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนจดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกินฉบับละยี่สิบบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๔ ผู้ใดส่ง ขอให้รับ หรือจัดทำขึ้นแล้วส่งไปเพื่อให้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือสิ่งใด ๆ ทางไปรษณีย์ เป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๒๓ หรือ ๒๔ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเอาไฟเผา หรือเอาไม้ขีดไฟใส่ในตู้ไปรษณีย์ หรือเอาวัตถุระเบิดใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือวัตถุที่นำเป็นอันตรายสิ่งโสโครก สิ่งมีพิษหรือของน้ำอย่างใด ๆ เทหรือใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือทำให้เสียหายแก่ตู้ไปรษณีย์ หรือกระทำการใด ๆ ที่อาจเป็นการเสียหายแก่ตู้ไปรษณีย์ หรือเครื่องประกอบและอุปกรณ์หรือของในตู้ไปรษณีย์ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๖ ผู้ใดปิดกระดาดแจ้งความ ปิดประกาศ หรือคำแจ้งความ หรือปิดบัญชีป้าย หรือสิ่งใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ ให้เบี่ยง หรือให้เสียหายแก่ที่ทำการไปรษณีย์หรือตู้ไปรษณีย์ โดยไม่มีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมาย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๗ ผู้ใดซึ่งบังคับไว้โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำการปฏิญาณอันเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ หรือของในไปรษณีย์ภัณฑ์หรือราคาของนั้นที่ต้องส่งไปทางไปรษณีย์กล่าวข้อความใดในการปฏิญาณที่ตนรู้ หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ตนไม่เชื่อว่าเป็นจริง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าการปฏิญาณที่เป็นเท็จนั้น ได้กระทำให้ขึ้นฉ้อโกงกรมให้ปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นนายเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) ละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) ละเลยไม่นำส่งถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ตนต้องกระทำตามมาตรา ๔๒ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควรซึ่งเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องนำสืบ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ไม่ยอมหรือจงใจละเว้นไม่ส่งมอบถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในความปกครองของตนให้แก่บุคคลที่ได้แต่งตั้งไว้เป็นผู้รับ ในเมื่อเรือจอดอยู่ที่ด่านตรวจป้องกันโรค

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ง) ไม่ยอมหรือจงใจละเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งจำต้องกระทำตามมาตรา ๓๙

หรือมาตรา ๔๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดเป็นนายเรือที่มาถึงท่าหรือที่แห่งใด ในราชอาณาจักรหรือเป็นคนประจำเรือนั้น ภายหลังที่ได้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่บนเรือทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดไปยังที่ทำการไปรษณีย์ประจำท่าที่เรือมาถึงนั้นแล้ว ยังมีไปรษณีย์ภัณฑ์ซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษแต่ฝ่ายเดียวที่จะต้องส่งไปยังที่ทำการไปรษณีย์นั้นเหลืออยู่ในหีบหรือในความปกครอง หรือในความยึดถือของตนโดย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ความรู้สึกละเลยไม่นำส่ง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นไม่เกินสิ่ง
ละร้อยบาท

ผู้ใดเป็นนายเรือหรือบุคคลประจำเรือดังกล่าวในวรรคก่อน เมื่อเจ้าพนักงานได้
เรียกร้องให้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นแล้วหน่วงเหนี่ยวหรือกักไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นไว้ ผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับตามจำนวนไปรษณีย์ภัณฑ์ไม่เกินสิ่งละสองร้อยบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดขัดขวาง กีดกัน หน่วงเหนี่ยว กักหรือทำให้เนิ่นช้าต่อการนำส่ง
ไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือด้วยอุบายอย่างใด ๆ เปิดถุงไปรษณีย์
หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตาม
คำสั่งของรัฐมนตรี หรือของศาลที่มีอำนาจ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ
ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรานี้ ไม่ตัดอำนาจที่จะกักเจ้าพนักงานหรือบุคคลใดที่กำลังนำส่งไปรษณีย์
หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ โดยมีข้อหาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายลักษณะ
อาชญาหรือกฎหมายอื่นที่ใช้อยู่ในเวลานั้น

มาตรา ๗๑ ผู้ใดยึด หรือจงใจซ่อนเร้น เก็บ หรือกักไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์
ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์โดยเจตนาทุจริต หรือเมื่อเจ้าพนักงานได้ร้องขอ ยังละเลยไม่ยอมมอบ
ไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ อันควรมอบให้แก่ผู้อื่น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี
และปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ใดที่เจ้าพนักงานต้องการให้ช่วยเหลือในการส่งไปรษณีย์ในขณะที่มี
อุบัติเหตุเกิดขึ้น ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ไม่ยอมรับ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอ โดยความจง
ใจ และไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ใดเป็นผู้รับขน ละเลยหรือไม่ยอมรับขนส่งไปรษณีย์หรือ
ไปรษณีย์ภัณฑ์ ที่อธิบดีกำหนดให้ส่งดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๘ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร ซึ่งเป็น
หน้าที่ของตนที่จะต้องนำสืบ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดซึ่งกรมได้อนุญาตให้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตหรือ
แต่งตั้งให้เป็นผู้ขายตราไปรษณียากร

(ก) เรียกเอาราคาตราไปรษณียากรจากผู้ซื้อสูงกว่าหรือต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับ อันได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ (๒) ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือ
ปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ข) กระทำความผิดต่อข้อบังคับอื่น ที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งไม่ได้รับอำนาจจากกรมปิดถ้อยคำ ตัวอักษร หรือ
เครื่องหมายตามที่ระบุไว้ต่อไปนี้ หรือให้ถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายนั้น ๆ ปรากฏอยู่ที่เรือน
กำแพง ประตู หน้าต่าง หีบ เสา หรือที่อื่นอันเป็นของตน หรืออยู่ในความคุ้มครองของตน กล่าวคือ

(ก) คำว่า “ที่ทำการไปรษณีย์” หรือ “ตู้ไปรษณีย์” ประกอบด้วยถ้อยคำ ตัวอักษร

หรือเครื่องหมายใด ๆ ที่แสดงให้เห็นหรือสื่อให้เห็น หรืออาจชักนำให้ประชาชนเชื่อว่าเป็นที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์

(ข) ถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายใด ๆ ที่แสดงให้เห็น หรือสื่อให้เห็น หรืออาจชักนำให้ประชาชนเชื่อว่าเรือนหรือที่นั้น ๆ เป็นที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์

ผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคนี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๗๕ กรมอาชญาบัตรให้ถอนหรือลบถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายนั้นออกเสียภายในเวลาอันสมควร หรือให้ย้ายหรือถอนหรือปิดตู้จดหมายที่เป็นของผู้นั้น หรืออยู่ในความคุ้มครองของผู้นั้น ซึ่งอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นที่ทำการไปรษณีย์หรือตู้ไปรษณีย์

ถ้าผู้กระทำความผิดได้รับคำบังคับตามวรรคต้น ละเลยไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินวันละสิบบาททุกวันตลอดเวลาที่ความผิดนั้นยังปรากฏอยู่

มาตรา ๗๗ ผู้ใดใช้ตราไปรษณียากร ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงว่าตราไปรษณียากรนั้นได้ใช้แล้ว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนที่ ๓

สำนักงานคณะกรรมการตรวจค้นจับกุมและฟ้องร้อง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยอำนาจสิทธิขาดของรัฐบาล เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีเป็นหนังสือโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี อาจตรวจค้นจับกุม หรือหน่วงเหนี่ยวไว้ได้เป็นเวลาอันสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ การฟ้องบุคคลผู้กระทำความผิดอาชญาเกี่ยวกับฉ้อโกงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งทางไปรษณีย์นั้น ในฟ้องจะกล่าวแต่เพียงว่า ฉ้อโกงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นเป็นทรัพย์สินของกรมก็พอ และไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่า ฉ้อโกงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นมีค่ามากน้อยเท่าใด

มาตรา ๘๐ การฟ้องขอให้ลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ฟ้องได้ต่อเมื่อเจ้าพนักงานไปรษณีย์ได้ร้องขอ

ในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา เจ้าพนักงานไปรษณีย์มีอำนาจเปรียบเทียบเพื่อเรียกหรือเงินค่าปรับ หรือเพื่อริบทรัพย์สินผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยกระทำความตกลงและวางเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๘๑ เมื่อผู้กระทำความผิดจะต้องถูกปรับสำหรับความผิดอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ากรมได้ทำคำร้องขอเป็นพิเศษแล้ว ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาให้แบ่งเงินพินัยไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้แก่ผู้สืบการกระทำความผิดนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน หมวด ๑๒ การกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การรักษาการตามพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา _____ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาล

ปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา นายพันเอก พระยาพลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชาญ/ผู้จัดทำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา